

LENINA KAROGS

VISU ZEMJU PROLETARIESI,
SAVIENOJĪETIES!

SESTDIEN,

1986. GADA

11. JANVĀRI

Nr. 4 (5388)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa
Maksā 3 kap.

Republikas partijas aktīva sanāksme

7. janvārī Rīgā notika republikas partijas aktīva sanāksme. Tās darbā piedalījās Latvijas Komunistiskās partijas CK locekļi un locekļu kandidāti, Latvijas Komunistiskās partijas revīzijas komisijas locekļi, partijas, padomju, arodbiedrību un komjaunatnes darbinieki, ministriju un resoru, Savienības un republikāniskās pakļautības uzņēmumu un organizāciju vadītāji un masu informācijas līdzekļu darbinieki.

Sanāksmē izskatīja jautājumu «Par uzdevumiem, kas veicami republikas partijas, padomju un saimnieciskajiem orgāniem, lai realizētu Tautas patēriņa preču ražošanas un pakalpojumu sfēras attīstības komplekso programmu laika posmam no 1986. līdz 2000. gadam».

Republikas partijas aktīva sanāksmi atklāja Latvijas Komunistiskās partijas CK pirmais sekretārs B. PUGO.

Referātu nolasīja Latvijas Komunistiskās partijas CK sekretārs O. ANFIMOVŠ.

Apspriežamajā jautājumā debatēs piedalījās Latvijas Komunistiskās partijas Rīgas pilsētas komitejas pirmais sekretārs A. KLAUCENS, Daugavpils pievadkēžu rūpniecības direktors A. KAREVS, stikla rūpniecības uzņēmumu ražošanas apvienības «Latvijas stikls» stikla izstrādājumu slīpētājs O. FREIFALTS, Latvijas PSR vieglās rūpniecības ministrs V. NIZŅIKS, Stučkas rajona partētāju biedrību savienības kooperatīvā universālveikala direktore M. REINSONE, partijas Bauskas rajona komitejas pirmais sekretārs J. BONĀTS, PSRS Valsts standartu komitejas Latvijas republikāniskās pārvaldes priekšnieks B. TRETJAKOVŠ un Latvijas PSR komunālās saimniecības ministrs V. MARKOTS.

Republikas partijas aktīva sanāksmē teica runu B. PUGO.

Sanāksme pieņēma rezolūciju, kurā atzīmēts, ka Padomju Latvijas komunisti un visi darbaļaudis laikā, kad notiek aktīva gatavošanās PSKP XXVII kongresam, cenšas to sagaidīt ar jauniem sasniegumiem darbā un apliecina vienprātīgu atbalstu PSKP CK 1985. gada aprīļa un oktobra Plēnumu lēmumiem, mūsu partijas ģeogrāfiskajam iekšpolitiskajam un ārpolitiskajam kursam.

Uzsvērts, ka uzdevumiem, kas izvirzīti kompleksajā programmā, ir ļoti svarīga nozīme partijas ekonomiskajā stratēģijā, kas vērsta uz tautas materiālās labklājības un kultūras līmeņa nematīgu paaugstināšanu.

Rezolūcijā noteikti uzdevumi, kas veicami republikas partijas, padomju un saimnieciskajiem orgāniem, izvērot darba kolektīvos plašu organizatorisko un politisko darbu, lai izpildītu komplekso programmu. Jāpaaugstina to uzņēmumu un organizāciju darbības vadīšanas līmenis, kas ražo un realizē patēriņa preces un apkalpo iedzīvotājus, pilnīgāk jāizmanto rodamās rezerves un iespējas. Ir nepieciešams balstīties uz tālāku ražošanas intensifikāciju, zinātniski tehniskā progresa paātrināšanu, plānošanas un vadības pilnveidošanu un sociālistiskās sacensības efektivitātes paaugstināšanu, nodrošināt, lai divpadsmitajā piecgadē tautas patēriņa preču ražošanas paplašinātos vismaz par 19 procentiem, bet iedzīvotājiem sniegtu pakalpojumu apjomu — par 29 procentiem. Ipaša uzmanība veltīta jautājumiem par tautas patēriņa preču, kā arī visu pakalpojumu veidu kvalitātes radikālu uzlabošanu un sortimenta paplašināšanu atbilstoši iedzīvotāju vajadzībām.

Sanāksme izteica ciešu pārliecību, ka visi Padomju Latvijas komunisti un darbaļaudis, gatavojoties godam sagaidīt PSKP XXVII kongresu un Latvijas Komunistiskās partijas XXIV kongresu, vērtīs neatlaidīgas pūles kompleksās programmas izpildei un gūs jaunus panākumus padomju tautas materiālās labklājības un kultūras līmeņa celšanā.

Sanāksmes darbā piedalījās biedri E. AUSKAPS, V. CEMMS, V. DMITRIJEVS, A. GORBUNOVŠ, K. NUKŠA, J. RUBENIS, J. VAGRIS, E. OZOLS, R. PRAUDE un A. ZITMANIS.

LATINFORM

Prasīgums

Grāmatvedis. Par šo profesiju ir prētrunīgi vērtējumi: vieni šos speciālistus uzskata par burta kalpiem un formālistiem, citi — par visvērtīgākajiem kadriem, bez kuriem kārtīga saimniekošana nav iespējama. Patiesība ir abu vērtējumu summa. Grāmatvedis, izpildīdams valsts finansu disciplīnas prasības, patiešām ir līdz pēdējai kapeikai precīzs un nepieķāpīgs pat visbargākā pavēlētāja priekšā. Nē, un saruna beigušies!

Irena Boļšakova (attēlā) pirms divdesmit gadiem beidza Jēkabpils sovhoztehnikumu un sāka strādāt grāmatvedībā. Sodien viņa ir Suvorova kolhoza galvenā grāmatvede. Uz darbu allaž nāk ar vienu rūpi: kā lietderīgāk izlieto tos rubļus, kuru pagaidām saimniecības kasē ir pamaz.

I. Boļšakova atzīta par vienu no labākajām speciālistēm mūsu rajonā, apbalvota ar Goda rakstiem, prēmētā. Un, kā jau tas praksē pierādījies, labs galvenais speciālists parasti pulcē ap sevi kvalificētus un godīgus darbiniekus. Atzinību par labu darbu izpelnījušās Romualda Ušpele, Nadežda Jefremova un Janino Ušpele. Nesen par darba algas grāmatvedi sāka strādāt Tekla Uzuliņa. «Kā jau visiem jauniešiem, arī Teklai reizumis vajadzīga palīdzība, taču svarīgi ir tas, ka meitene cenšas, un tad jau amats dosies rokā,» stāsta I. Boļšakova.

Galvenā grāmatvede uzmanīgi seko nūvītātēm ekonomikas zinātnēs, interesējas par progresīvu darba organizācijas formām. Daži ieteikumi tiks ieviesti jau šogad, piemēram, centralizēta pāries uz jaunu kontu plānu.

G. KARELS

I. SILICKA foto

Pagūt visu, kas veicams

Līdz ar decembri noslēdzās pirmais cēliens tehnikas remontā un sagatavošanā darbam, pirmais posms lauku saimniecību mehānizatoru sociālistiskajā sacensībā. Decembrī sekmīgāk strādājuši kolhozu «Vārkava», Dzeržinska, Aglonas padomju saimniecības, kolhoza «Dzintars», «Sarkanā ausma» un citu traktoru un mašīnu parka saimnieki. Vīņiem labāki rezultāti arī kopā visā sacensībā. Trijos tehnikas remonta mēnešos rajona saimniecības ieņēma šādas vietas (pirmais skaitlis — balles, otrs — vieta):

Leņina	52,09	9.
«Sarkanā ausma»	54,76	7.
Dzeržinska	61,34	2.
«Vārkava»	62,50	1.
«Dubna»	53,97	8.
K. Marksa	50,84	11.
«Krasnij Oktjabrj»	58,38	4.
Suvorova	45,03	16.
Raina	50,03	12.
«Nākotne»	42,89	17.

«Zelta vārpa» 57,89 5.
«Rīts» 54,81 6.
Oškaina 45,06 14.
«Dzintars» 60,10 3.
Kirova 38,95 19.
M. Gorkija 42,82 18.
«Silukalns» 44,81 16.
Aglonas p. s. 46,33 13.
Rudzātu p. s. 51,98 10.
Rušonas p. s. 38,53 20.

Visu saimniecību uzdevums — jauno sacensības cēlienu, kas noteikts līdz 1. martam, organizēt sprīgāku.

Aktuāla programma, kas izvirzīta lauku mehānizatoriem, ierakstīta jaunajās sociālistiskajās saistībās 1986. gadam, ko nesen akceptēja partijas un saimnieciskā aktīva sanāksme. Tur uzsvērts, ka šī gada pavasara lauku darbu sekmīgas norises garantēšanai janvārī pilnībā jāpabeidz visas šim cēlienam vajadzīgās tehnikas un piekabe inventāra remonts un sakārtošana.

Apbalvojumi rajona skolotājiem

Ziemas brīvdienās daudzi mūsu rajona skolotāji saņēma augstus apbalvojumus — pateicību par neogurstošu un pasaizlīdzīgu darbu.

Ar nozīmi «PSRS izglītības darba teicamnieks» apbalvota Niedru astoņgadīgās skolas direktore JŪLIJA AKMĀNE.

PSRS izglītības ministrijas Goda rakstu saņēma rajona tautas izglītības nodaļas centralizētās grāmatvedības galvenā grāmatvede ANNA BROVERE.

Nozīmi «Teicamnieks tautas izglītības darbā» saņēma tautas izglītības nodaļas profesionālās orientācijas metodiskā kabineta vadītāja TEREZA GZIBOVSKA.

Ar Latvijas PSR izglītības ministrijas un izglītības, augstskolu un zinātnisko iestāžu darbinieku arodbiedrības Latvijas republikāniskās komitejas Goda rakstu apbalvota Preiļu 1. vidusskolas skolotāja LILIJA LĪVMANE un Gainu astoņgadīgās skolas skolotājas JŪLIJA MOČE un EMILĪJA RUČEVSKA.

Latvijas PSR izglītības ministrijas Goda rakstu saņēma Preiļu 2. vidusskolas skolotāja LARIŠA LITKOVA un rajona izpilddirektores finansu nodaļas vadītājs IVANS JERSOVŠ.

Rajona tautas izglītības nodaļas Goda raksts — Ārdavas astoņgadīgās skolas direktora vietnieci mācību un audzināšanas darbā, skolas partijas pirmorganizācijas sekretārei VALENTINAI POPLAVSKAI.

Rajona agrorūpnieciskās apvienības prēmijas tika piešķirtas konkursā «Par labāko klases audzinātāju skolēnu novirzīšanā uz lauksaimniecības profesijām» uzvarētājiem. Prēmijas saņēma Preiļu 1. vidusskolas skolotāji KONSTANTINS OPULIS un ANNA LEONOVA, ANTONIJA SILA no Riebiņu vidusskolas, NATALIJA STIVRIŠKA no Jersikas astoņgadīgās skolas, KLEOPATRA MELDERE no Silāņu astoņgadīgās skolas un JŪLIJA PEISENICE no Gainu astoņgadīgās skolas.

Konkursā «Par labāko referātu skolēnu profesionālajā orientācijā» par uzvarētājiem atzīti OLGA TJARVE no Priekulu astoņgadīgās skolas, ALBINA ORMANE no Rimicānu astoņgadīgās skolas, JANINA PUZO no Aclonas internātskolas, HELENA STREIKE no Aclonas vidusskolas, TATJANA KOLEŠNIKOVA no Silāņu astoņgadīgās skolas un ANNA GREIDĀNE no Jersikas astoņgadīgās skolas.

Apbalvotos sveica Līvānu bērnu mūzikas skolas akordeonists Atis Auzāns.

M. VOLKOVA

Pamatvirzienu projektu lasot

Plānojam nākotnes darbus

Iedzīvotāju pieprasījuma pētīšanā cenšamies kaut ko darīt pašu spēkiem: rīkojam izstādes, demonstrējam modeļus, mūsu salonu un pieņemšanas punktu vitrīnās izliekam apskatei izstrādājumus, ar saviem ražojumiem piedalāmies gadatirgos. Tomēr — vēlamo pakalpojumu veidu pieprasījumus 12. piecgadē vēl neesam saņēmuši. Visos kompleksajos pieņemšanas punktos ir žurnāli, kas domāti tam, lai iedzīvotāji ierakstītu savas vēlmes sadzīves pakalpojumu attīstībai.

Strādājot ekonomiskā eksperimenta apstākļos, kombināts uzlabojis savu materiāli tehnisko bāzi, paplašinājis brīvās tirdzniecības tīklu. Līvānos atvērta trikotāžas un mākslas audumu salons, kapitāli izremontēts vilnas un trikotāžas izstrādājumu apmaiņas punkts, atvērta kompleksais pieņemšanas punkts Līvānu stikla fabrikā, uzlabots interjers modes ateljē. Sliktāks stāvoklis

Aizgājis pagātnē 11. piecgades pēdējais gads. Rajona sadzīves pakalpojumu kombinātam tas bija ekonomiskā eksperimenta gads, kurš atklāja mūsu iespējas un rezerves iedzīvotāju apkalpošanas uzlabošanā. Ar rezultātiem varam būt apmierināti. Sniegtu sadzīves pakalpojumu plāns izpildīts par 101,7 procentiem, tautas patēriņa preču realizācija — par 108,8 procentiem. Vienam iedzīvotājam sniegti pakalpojumi par 19 rubļiem un 70 kapeikām.

Tomēr republikas lauku rajonu vidējo rādītāju — 20 rubļus 80 kapeikas — neesam sasnieguši. Sajā jomā vēl ir jāstrādā, jāliek lietā rezerves, jāuzlabo apkalpošanas kultūra un jāievieš jauni pakalpojumu veidi.

ir Līvānu foto ateljē un frīzētāvā. Aizvadītajā gadā iznomāšanas punkta fonds paplašināts par 28 tūkstošiem rubļu, uzlaboti apstākļi atpūtai kempingā.

Ipašu uzmanību pievēršam sadzīves pakalpojumu attīstībai laukos. 1985. gadā K. Marksa kolhozā un padomju saimniecībā «Rušona» kompleksie pieņemšanas punkti no privātajām mājām pārcelti uz speciālām telpām, izremontētas telpas M. Gorkija kolhozā. Esam aizsākuši Leņina kolhoza lopkopības kompleksa kolhoznieku apkalpošanu.

Ir vairāki dokumenti, kas no-

teic saimniecību vadītāju pienākumu piešķirt telpas kompleksajiem pieņemšanas punktiem. Tomēr šis jautājums nav atrisināts — visa kombināta pastāvēšanas laikā neviena saimniecība «no savas kabatas» nav iedalījusi telpas tiem. Viss, kas laukos ir sadzīves pakalpojumu jomā, veikts ar kombināta spēkiem un līdzekļiem. Tāpēc arī rezultāti nav nekādi spoži: no 24 kompleksajiem pieņemšanas punktiem mūsdienā prasībām atbilst puse.

Lasot mūsu valsts ekonomiskās un sociālās attīstības pamat-

virzienu projektu 1986. — 1990. gadam un laika posmam līdz 2000. gadam, kombināta darbaļaudis apzinās, ka vajadzēs nopietni pastrādāt, lai uzlabotu iedzīvotāju apkalpošanu. Un, pirmkārt, būs jārisina komplekso pieņemšanas punktu izvietošana. 12. piecgades laikā uz jaunām telpām tie pāries kolhozos «Silukalns», «Dzintars», «Sarkanā ausma», «Krasnij Oktjabrj» un Suvorova kolhozā. Tiks paplašināta apavu labotava un foto ateljē Līvānos, Preiļos celta jauna pirts, starpkolhozu celtniecības organizācijas dzīvojamo māju masīvā atvērta veļas mazgātavu, kas darbosies pēc pašapkalpošanās principa, būs kompleksais pieņemšanas punkts Preiļu siera rūpnīcā un citi objekti. Šā gada martā rīkosim tautas patēriņa preču izstādi, ar kuras palīdzību ceram noskaidrot rajona iedzīvotāju pieprasījumu.

J. FJODOROVA,

rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktora vietniece

Stāstām par komunistiem Ar personisko paraugu

Kolhoza «Krasnij Oktjabrj» komunisti turpina partijas pirmskongresa dokumentu apspriešanu.

Ar lielu uzmanību tiek studēta partijas Statūtu projekta pirmā nodaļa «Partijas biedri, viņu pienākumi un tiesības». Plašu atsaucsmi radis šīs nodaļas punkts, kurā teikts, ka «partijas biedra pienākums ir aktīvi piedalīties mūsu zemes politiskajā dzīvē, valsts un sabiedrības lietu pārvaldīšanā, būt par paraugu pilsoņa pienākumu izpildīšanā, aktīvi veicināt tautas sociālistiskās pašpārvaldes aizvien pilnīgāku īstenošanu». Tas ir likumsakarīgi. Jo mūsu partijas organizācijā ir daudz komunistu, kuri ar personisko paraugu apliecina šo domu. Viņu vidū — ceturtnās laukkopības brigādes brigādiere Ija Tolstopjatova.

Ija Tolstopjatova strādā mūsu kolhozā kopš 1970. gada janvāra, bet kopš 1973. gada februāra pilda brigādiere pienākumus. Viņas vadītā brigāde izceļas ar augstu darba disciplīnu, daudz kas tiek darīts zemkopības kultūras paaugstināšanai. Brigādes kolektīvs katru gadu sasniedz augstus ražošanas rādītājus un bieži uzvar sociālistiskajā sacensībā.

Ija Tolstopjatova ir ziņoša speciāliste, prasīga lauksaimniecības ražošanas organizatore. Viņa mīl savu darbu un ziedo tam daudz laika. Tomēr, neraugoties uz lielo slodzi, viņa ir arī sabiedriskā darba entuziaste. I. Tolstopjatova ir čeha partijas organizācijas biroja locekle, ražošanas nodaļas tautas kontroles grupas priekšsēdētāja, biedru tiesas priekšsēdētāja.

Mūsu kolhoza katrā brigādē darbojas darba kolektīva sabiedriskās padomes. Ija Tolstopjatova daudz rūpējas par to, lai tās praktiski nostiprinātu darba disciplīnu. Viņas nopelni ir arī tas, ka tiek veikts sistemātisks audzināšanas darbs, bet tas, šķiet, ir daudz grūtāk nekā vienkārši sodīt un gaidīt ātru uzlabošanu, krasu pavērsienu.

Ija Tolstopjatova ievēlota par Preiļu rajona tautas tiesas priekšsēdētāju. Gan savus tiešos pienākumus, gan sabiedrisko darbu veic pēc labākās sirdsapziņas, ar mīlestību un ir labs paraugs pārējiem.

Z. AGAFONOVA,

kolhoza «Krasnij Oktjabrj»
partijas komitejas sekretāra
vietniece

Preiļu trikotāžas fabrikas šuvējas Marinas Zukovas darba kalendārā ir jau 1987. gada nogale. 1987. gada rēķinā strādā arī citas pirmrindas šuvējas — F. Drugoveiko, T. Carnaja, L. Petrova, tomēr tādu panākumu normu izpildē kā Marinai Zukovai nevienai citai nav. Darba kolektīvā viņu pazīst arī kā apzinīgu arodorganizācijas un tautas kontroles grupas uzlikto pienākumu veicēju.

J. SILICKA foto

Partijas dzīve Ko teiks vadītājs?

Pastāstīšu par kādu anekdotisku, taču patiesu gadījumu no dzīves. Tas bija pirms gadiem trim. Kolhoza valdē par traktora direktāvi mehanizatora dzeršanas dēļ nolēmām viņu sodīt, uzliekot 25 rubļus soda naudas. Ilgi neprātodams, mehanizators devās pie rajona prokurora ar sūdzību par netaisno lēmumu, kuru vajagot atcelt. Izklaušinājis «cietušo», prokurors jau grasījās zvānīt kolhoza priekšsēdētājam, ka lēmums ir juridiski nepamatots, kad pēkšņi atklājās, ka «cietušais» pirms sūdzēt savas bēdas, ir krietni «iestiprinājies». Atskārtis, ka nu var klāties nelāgi, prasītājs pats pamanījās nozūst.

Kolhoza valdes lēmums palika spēkā. Taču vēl ilgu laiku pēc tam vairākumā gadījumu šādi lēmumi tika atcelti. Pie tam ne jau tikai mūsu. Kirova kolhozā, vien. Varbūt tāpēc jau sen gaidījām, ar prieku un atvieglotumu uzņēmām partijas un valdības lēmumus par cīņu pret zūpību un alkoholsmu. Pret šo launumu esam cīnījušies vienmēr, taču reālu palīdzību izjūtam tikai tagad.

Mūsu kolektīvam ir visas iespējas izvērtēt efektīvu cīņu pret zūpību. Iniciatori šajā jomā vienmēr bijuši komunisti. Savu noteicošo vārdu saka kolhoza valdes priekšsēdētājs B. Laizāns. Pēc viņa ierosinājuma izveidots grafiks, atbilstoši tam ik dienas kopīgās dežūrās dodas tautas kārtības sargi un saimniecības speciālisti; katrā ražošanas sapulcē izskatām visus darba un ražošanas disciplīnas pārkāpumus; lekcijas saimniecības laudim par zūpības kaitīgumu un tās postošajām sekām regulāri lasa milicijas darbinieki. VAI inspektori, partijas rajona komitejas lektori.

Šajā jomā ne mazums darījusi arī zūpības un alkoholsma apkarošanas komisija, administratīvā komisija, kurai mēs iesniegām lietas otrreizējai izskatīšanai. Pārkāpēju, kuri aizturēti dzērumā divas vai vairāk reizes, lietas nosūtām izskatīšanai attiecīgām rajona organizācijām. Tā izskatītas celtniece P. Laizāna, A. Pastara, laukkopja S. Mičuļa lietas.

Likumsakarīgi, ka šādam sistemātiskam, mērķtiecīgam darbam ir arī savi rezultāti: darba disciplīnas pārkāpumu zūpošanas

dēļ tagad noticis divreiz mazāk. Kolektīvā valda neiecietības atmosfēra pret dzeršanu, un tas daudzējādā ziņā ir saimniecības vadītāja komunistu B. Laizāna nopelns.

Tā tam arī vajadzētu būt. Jo tā jau tas ir iegājies jebkurā darba kolektīvā, ka savu rīcību kolektīva locekļi apsver, vadoties no tā, ko teiks vadītājs. Ja viņš ir aktīvs un strādā, kā mēdz teikt, no visas sirds, arī pārējie nevilus viņam cenšas līdzināties. Galvenais — rīkoties mērķtiecīgi, neaizstāt nesodītu nevienu pārkāpumu, neatļauties nekādās nolaidēs, bet pienemt, ja nepieciešams, visbargākos soda mērus. Cilvēkiem beidzot jāsaprot, ka piedošana, par šiem pārkāpumiem vairs nebūs. Ilgi to negribēja saprast laukkopis P. Vilcāns, ar valdes lēmumu viņš izslēgts no kolhoza.

Kontrole un audzināšana — šie priekšnosacījumi, pēc B. Laizāna ieskatiem, ir jāievēro, lai cīņa par attīrīgu dzīves veidu būtu efektīva.

Te gan jāpieņem arī kāds apstākis: zūpas enerģiskāk jāapkaro milicijas darbinieku spēkiem. Jo bieži vien milicija aprobežojas tikai ar vainīgā brīdināšanu, kaut gan mēs šo lietu esam jau divas, trīs vai pat vairākas reizes izskatījuši un savu reizi zūpu brīdinājuši.

Jācer, ka augstākstāvošās organizācijas pret zūpām piemēros bargākus sodus, kas, nenoliedzami, ietekmēs līdzcilvēku nostāju pret zūpām.

J. NOVIKS,

Kirova kolhoza partijas pirm-
organizācijas sekretārs

MASKAVA. Attīstīta ekonomika un sociālie sasniegumi — vienas medaļas divas puses. To uzskatāmi apliecina arī starptozaru izstāde «Lauku ekonomiskā un sociālā attīstība — svarīgs PSRS Pārlikas programmas realizēšanas priekšnoteikums», kura atvērta PSRS TSSI. Liela vieta tajā ierādīta lauksaimniecības jaunās tehnikas paraugiem. Liela uzmanība izstādē veltīta lauksaimnieciskās ražošanas kompleksajai mehanizācijai, lauksaimniecības kultūru audzēšanas industriālajām metodēm. Ekspozīcijā var arī apskatīt dažādus aparātus un ierīces, ar kurām iespējams kontrolēt graudu zāvēšanu, pārrīnāt ekspresanalīzes un pētniecības darbu laboratorijās. Liela vieta izstādē atvēlēta lopkopības un lopbarības ražošanas mehanizācijai. Izstāde veltīta gaidāmajam PSKP XXVII kongresam.

ATELĀ. kā noformēt lauku saimniecības iējnicu, demonstrē māksliniece T. Strekalova.
TASS fotohronika

Skolu reformu īstenojot

Tikai nedaudz uzņēmības

Ik rītus no pilsētas centra uz Preiļu trikotāžas fabriku steidz cilvēki. Tur gaida konveijeri, šujmašīnas. Tur gaida darbs. Un caurlaižu telpa uzņem gan jau padzīvojušas sievietes, gan jaunas meitenes, kuras fabrikā strādā nesēn.

Kopš mācību gada sākuma ceļu uz trikotāžas fabriku mēro arī Preiļu 2. vidusskolas audzēknes, jo darbam sagatavota un topošās šuvējas uzņem mācību klasē.

Lūk, cik viss ir vienkārši. Vispārīgglītojošo un profesionālo skolu reformas pamatvirzīcenis tika uzsvērts, ka jaunā paaudze jāaudzina darbam un darbā visas sabiedrības labā. Kamēr dažviet vēl svārstās un meklē savstarpēji izdevīgus ceļus šī jautājuma atrisināšanai, Donāts Livdāns un Vladislavs Lapkovskis jau apmierināti atzīst, ka viņu vadītajiem kolektīviem sarežģījumi pagājuši secen.

— Mums tas bija jāzūdara, — saka Preiļu trikotāžas fabrikas direktors Vladislavs Lapkovskis — Un izrādījās, ka tas nav nemaz tik sarežģīti. Iespējams, ka mums paveicās, jo Ogrē ātri un bez problēmām saņemām jaunas šujmašīnas, bija brīvs viens konveijers. Arī ražošanas platības atļāva iekārtot jaunas darba vietas.

Un tā — 1985. gada 1. septembrī viss bija gatavots. Gan klase teorētiskajām nodarbībām, kur savākti nepieciešamie uzskates līdzekļi, gan gaišas, ērtas vietas pie darba galdiem. 1. oktobrī trikotāžas fabrika jau uzņēma savas pirmās audzēknes. Ik dienas piecpadsmit meitenes nāk uz savu pirmo mācību un darba vietu. Pavisam šuvējas profesiju fabrikā apgūst seši desmiti Preiļu 2. vidusskolas astoto un devīto klašu skolnieču.

Nākamgad audzēkņu būs vai-

rāk, piesātinātāka arī darba nedēļa. Bet pagaidām tiek sperti pirmie soli visa mācību procesa organizēšanā.

Pie meitenēm nāk vecākā meistare Uljana Zeļca. Tehnoloģei Olgai Poikānei ir augstākā izglītība, tāpēc viņas zināšanas un padoms lieti noder. Praktiskās iemaņas iegūt palīdz Veronika Leitāne. Protams, pirmajās nodarbībās gāja grūti — ne mašīnas klausīja, ne pirksti tija tik veikli kā gribētos. Iemaņas radās pamazām, ievingrinot roku ar atgriezumiem. Tikko zīēnas brīvdienas būs garām, un meitenes ieradīsies savās darba vietās, strādāšana būs pavisam nopietna. Par paveikto darbu skolnieces saņems maksu.

Trikotāžas fabrikas direktors ar prieku atzīst, ka audzēknes ir disciplinētas un cītīgi apmeklē visas nodarbības, ar lielu interesi veic praktiskos uzdevumus. Jāteic, katrā klasē ir meitenes, kuras ar patīku uzturas savā jaunajā darba vietā arī pēc noteiktā laika. Viņām interesē profesija. Un, kas to lai zina — iespējams, ka pēc pāris gadiem, kad vidusskola būs jau aiz muguras, viņas atnāks uz Preiļu trikotāžas fabriku jau kā pilntiesīgas strādnieces, kuras būs lietas kursā par uzņēmuma ik dienu.

L. STRODE

Darbs jāturpina

Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā paveikts vērsis — nēnams darbs, lai izveidotu brigādes, kuras strādā pēc vienota darbuzdevuma un apmaksas pēc darba galarezultāta. Šī progresīvā darba organizācijas forma jau aptver 65 procentus strādājošo: izveidotas 37 brigādes (31 kompleksā un 6 specializētās). Visām brigādēm ir savs pašpārvaldes orgāns — padome, ir sava darba pase, ir saistības gadam un visai piecgadei.

Vienota dartzuzdevuma brigāžu brigādiere veido rūpnīcas brigādiere padomi. To vada komuniste Biruta Sprōģe. (Kā jau ziņots, partijas rajona organizācijas XXI konferencē B. Sprōģi ievēlēja par Latvijas Komunistiskās partijas XXIV kongresa delegāti.)

Darba organizācijas jau formu neuzspiežam — strādnieki paši lemj un spriež, kā strādāt. Kad viss noskaidrots, kad radusies pārliecība, ka brigādes metode dod labumu gan kolektīvam, gan katram tā loceklim, tad tikai tiek pieņemts galīgais lēmums. Tātad — ievērojam brīvprātības principu, veicam lielu izskaidrošanas darbu.

Kā jau parasti — katrs iesākums ir grūts. Viens faktors — ne visām profesijām ir stingri noteiktas darba normas. Piemēram, kā noteikt darba līdzdalības koeficientu laborantiem. Ja viņiem nav izstrādātas nozares normas. Jādoma pašiem, jākonsultējas ar radniecīgiem uzņēmumiem. Vai arī — kā noteikt, kura brigāde ir labākā, ja ražošanas procesu, kas ilgst vairāk nekā divus mēnešus, apkalpo un nodrošina vairākas brigādes? Galarezultāts taču viens... Kā šo guvumu sadalīt? Kā redzēt, problēmu vēl daudz.

Lai jaunā darba organizācijas forma pilnībā sevi apliecinātu, vajag jo precīzi novērtēt katru cilvēka devumu kopējā darbu pūrā. To var izdarīt, ja ir tehniski pamatotas darba normas, ja organizēta paveiktā darba precīza uzskaitē. Šajā jomā mēs arī turpinām strādāt.

Gribu vērst uzmanību uz cilvēcisko faktoru. Tam šodien un arī nākotnē būs arvien lielāka nozīme. Brigādē cilvēks ir visu acu priekšā, kolektīva locekļi objektīvi spēj izvērtēt katru labo darbu un, būsim atklāti, arī trūkumus un nedisciplinētību — gan darbā, gan sabiedriskajā dzīvē, arī ģimenē.

V. VUCENA,

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas darba algas nodaļas vadītāja

ŽŪPĪBAI — NĒ!

Alkohols—veselības ienaidnieks

Tieksmi lietot alkoholu un smēķēt visā pasaulē dēvē par «nacionālo nelaimi», «nācīgas pašnāvību», «ceļu uz katastrofu».

Daudzi zinātnieku pētījumi pārliecina, ka alkohols bojā gan cilvēka psihisko, gan fizisko veselību. Diemžēl alkohola un tabakas patēriņš arvien palielinās. Pieaug sievietes un bērnu alkoholiķu skaits.

To slimnieku, kuri sirgst ar hronisku alkoholismu un aknu cirozi, skaits pieaugums pasaules valstīs ir dažāds. Pēdējos desmit gados mirstība, ko izraisījis aknu ciroze, ir palielinājusies 4,4 reizes, bet hroniskais alkoholisms — 8,8 reizes. Alkohols tieši vai netieši ietekmē cilvēku mirstību. Pēc daudzu statistiķu ziņām dzērāju vidējais vecums ir tikai 55 gadi.

Daudzi uzskata, ka dzeršana un smēķēšana ir senas tradīcijas, un tās nerada nekādas bīstamas sekas. Cilvēki nesaprot, ka sākotnējā mērenā dzērienu un cigarešu deva vēlāk kļūst arvien lielāka un postošāka. Un rezultātā neizbēgams ir darbaspēju zudums, zūd arī interese par dzīvi. Tas ir priekšnoteikums pārgraiņai nāvei. Vai ir vērts «dzeršanas prieka» dēļ sagandēt

savu, apkārtējo cilvēku, bērnu un nākamā paaudžu veselību?

Alkoholisms ir traģēdija. Alkoholisms — slimība vai ieradums? Vēstures materiāli liecina, ka reibinoši dzērieni bija sastopami jau pirms mūsu ēras. Tos izmantoja, lai svētku un reliģisko kultūru laikā apdulinātu cilvēkus.

vas «apetītes» uzlabošanai, «spēku» vairošanai. Taču maldus izkļiedēja zinātnieki. 1919. gadā ārstu kongress tika pieņemta rezolūcija:

1. Nav neviena orgāna cilvēka ķermenī, uz kuru postoši neieedarbotos alkohols.
2. Alkoholam nav tādu īpašību, kuras nevarētu iegūt ar ci-

dzeršana cilvēkam nodara daudz lielāku postu nekā prieku. Tas attiecināms ne tikai uz veselības graušānu, bet arī uz sociālo launumu (izjūk ģimenes, palielinās noziedzība, nelaimes gadījumi, pašnāvības).

Esam pārliecināti, ka turpmāk, kad cilvēki iemācīsies būt veselīgi, izzudīs tieksme lietot alkoholu arī svētkos. Dvēseliski bagāts, līdzsvarots, kultūras cilvēks nemeklēs mākslīgi uzspēlētu dzīvesprieku, viņš lūs jautrs, sabiedriski arī bez dzērienu glāzes. Jo cilvēks, kurš dzer, ir salīdzināms ar pašnāvnieku. Cieš pats, cieš viņa ģimene.

No pirmās glāzītes līdz hroniskam alkoholismam nav tālu. Diemžēl daudzi to neapzinās. Pirms dzeršana kļūst par slimību, tā gluži vienkārsi ir gribas spēka trūkums, izlaidība. Jau tāpēc vien, ka sākumā katrs iedzer apzināti un tad pakāpeniski pierod regulāri cilāt glāzīti.

Sākotnēji nevainīgs iedzeršana, pēc tam sistemātiska dzeršana un pēdīgi — alkoholisms — smaģa slimība. Slimība, kuras iniciators ir pats cilvēks. Gēte ir teicis, ka cilvēces sasniegumi kļūtu neizmērojami lielāki, ja tā spētu iztikt bez alkohola.

Z. PASKEVICIS,

atturības veicināšanas rajonģ biedrības priekšsēdētājs

Vislielākā vērtība ir cilvēka veselība. Taču daudzkārt to saprot tikai tad, kad veselība jau zaudēta. Cilvēce ir iemācījusies uzveikt tuberkulozi, mēri, bakas un citas slimības, taču ir jaunas, kas radušās no nepareiza dzīvesveida. Analizējot mirstības cēloņus, pirmajā un otrajā vietā — sirds un asinsvadu, kā arī onkoloģiskās slimības, kurām par iemeslu nereti ir alkohols. Trešajā vietā — alkohols.

Dažādos laika posmos alkoholam tika doti savi nosaukumi: sākumā viduslaikos to dēvēja par «dzīvības ūdeni», tad sāka saukt par «nelaimju ūdeni», «nāves ūdeni». Cilvēki sāka izprast šīs dziras īpašības, tās spēju virzīt cilvēkus uz nepārdomātu rīcību. Tika noskaidrots, ka, lietojot alkoholiskos dzērienus, tie saindē organismu.

Vēl pagājušajā simtgadē mediķi ieteica nelielas alkohola de-

tiem, veselībai nekaitīgiem līdzekļiem.

3. Cilvēka organismam nav tāda stāvokļa, kura uzlabošanai mediķiem vajadzētu izrakstīt alkoholu.

4. Dažādu zinātnisku un laboratorisku pētījumu rezultātā radies secinājums, ka alkohols nedrīkst būt ārstniecisko līdzekļu sarakstā.

Tātad, labuma nav. Akademiķis I. Pavlovs patiesi sacīja, ka

No redakcijas pasta

Būt vai nebūt... zābakiem

Vēl pirms kādiem trim mēnešiem biju pārliecināts, ka lielākā daļa feletonu un humoresku, kas šausa sadzīves pakalpojumu darbinieku neizdarību, ir ja ne tiši rakstītāju izdomājumi, tad visādā ziņā pārspīļējumi gan. Sak, nav jau tas velns tik briesmīgi melns, kā viņu mālē... Tā jau tikai televīzijas pārraidēs remontēšanai nodotā televīzora vietā izsniedz gludekli un bikšu vietā pašuj kaut ko svārkveidīgu.

Bet tad notika, lūk, kas. 27. novembrī devos uz rajona sadzīves pakalpojumu kombināta Līvānu iecirkņa apavu darbnīcu. Sevi jau pieteica sals, tāpēc ar steigu bija jāsalabo ziemas zābaki. Kā teica pieņemēja — «jānomaina galvas». Man izsniedza kvītī, kuras numurs 363621. Bija norādīts arī remonta izpildīšanas termiņš — 18. decembris.

Nebiju pārāk nepacietīgs, pēc salabotajiem zābakiem ieradus dienā vēlāk — 19. decembrī. Pasūtījumu pieņemēja meklēja pa visiem plauktiem, bet vēlī. Saņēmu uzaicinājumu pēc pāris dienām par zābaku likteni pārinterēties telefoniski.

Piezvanīju. Izrādījās, ka «vezums» nav kustējies no vietas, jo tieši tajā laikā kurpniekmeistarā pietrūcis limes. Zvanīju vēlreiz. «Ja jūs zābaki melnā krāsā, tad neko līdzēt nevaram,» man atbildēja. (Izradās, melnas ādas nesot.) Bet nebija vis melni, zābaki bija brūni.

30. decembrī saņēmu drosmi un vēlreiz soļoju uz apavu darbnīcu. Tavu brīnumu! Mani no turienes visai netaipni izraidīja, jo tā, redz, neesot strādājamā diena. Interesanti, citiem strādājamā, vien kurpniekmeistaram nē.

Tā pienāca jaunais gads. 3. janvāri darbnīca iegriezās vēlreiz. Pieņemēja, protams, nebija vadītājs — tāpat. Nekas cits neatlika — mēģināju pati lielajā apavu daudzumā atrast savējos. Izdevās! Zābakiem neviens pat pirkstu nebija licis klāt...

S. STRODE,
Līvānos

REDAKCIJAS PIEBILDE

Tas patiesām ir Hamleta cienīgs jautājums: kas ir labāk — saņemt slikti salabotus apavus vai tādus nesapemt nemaz? Izskam cerību, ka atbildi sniegs paši Līvānu kurpniekmeistari.

Viss cilvēkam, viss viņa labā

Neesmu liels rakstītājs, nav arī tās skolas, lai varētu gudri un pareizi uzrakstīt vārdus, ko diktē sirds. Esmu beidzis tikai četras klases. Ne jau tāpēc, ka negribējās mācīties, bet gan tāpēc, ka tēvam grūtajos trīsdesmitajos gados nebija naudas, lai nopirktu man skolas apavus.

Esmu pensionārs. Tomēr līdz pašam saslimšanas brīdim strādāju kolhoza «Dubna» Govaru liellopu jermā. Pagājušā gada februārī smagā stāvoklī iku nogādāts Preiļu tuberkulozes dispanserā, kur ārstējos ilgu laiku. Pateicoties ārstu un personāla gudrībai un gādībai, nesen no slimnīcas izrakstījos, atgriezos dzīvē un darbā.

Guļot slimnīcā vairākus mēnešus, vēroju, kā cilvēki baltajos virsvalkos cinās par slimnieku dzīvību un uzvar. Prātā ienāca doma: kas ar mani būtu noticis, ja slimība būtu piemeklējusi jau minētajos trīsdesmitajos gados? Kas par vairāku mēnešu ilgu ārstēšanos būtu varējis samaksāt?..

Atstājot slimnīcu, gribu savā un savu biedru vārdā pateikties slimnīcas ārstem S. Smirnovai un L. Jemeljanovai, medicīnas māsām A. Gerķei un V. Rikovai, sanitārei V. Caicai un pārējam personālam, kurš cīnījās, lai atgrieztu mūs dzīvē.

I. RUSIŅS,
Preiļu rajonā

Lemj pedagogi

Skolēnu brīvdienās uz kopīgu sanākumi pulcējās rajona vispārīzglītojošo skolu vadītāji, 1. — 11. klašu audzinātāji, vecākie pionieri vadītāji, ārpusklases un ārpuskolas darba organizatori un bioloģijas skolotāji. Viņi apsprieda problēmas, kas saistītas ar jaunatnes pretalkohola audzināšanu.

Impulsu atklātai sarunai deva divu dokumentālo filmu «Uz bīstamās rozeņas» un «Rūpes par bērnu veselību» noskatīšanās kinoteātri «Ezerzeme». Filmās tika analizēti vairāki traģiski notikumi, kurū varēja arī nebūt, ja nebūtu bijis alkohola, ja atsevišķiem mūsu sabiedrības locekļiem būtu lielāka vēlēšanās dzīvot cilvēciski.

Ar pedagogiem tikās rajona centrālās slimnīcas galvenais ārsts Z. Paškevičs. Savā runā viņš uzsvēra problēmas, kas saistās ar bērnu veselības nostiprināšanu, ar rūpēm par viņu pareizu audzināšanu.

Rajona prokurors V. Jermolajevs izanalizēja likumpārkāpumus rajonā. Lielākā daļa no tiem izdarīti alkohola ietekmē. Viņš runāja arī par pusaudžu likumpārkāpumiem, par cilvēces cīņu pret alkoholu dažādās pasaules valstīs jau sirmā senatnē.

Komjaunatnes rajona komitejas otrā sekretāre V. Jakimova savā ziņojumā «Par jauniešu brīvā laika organizēšanu» akcentēja pedagogu uzmanību uz daudzajām un dažādajām darba formām, kādas ir mūsu rīcībā brīvā laika izmantošanas organizēšanā. Viņa uzsvēra, ka vēl vairāk uzmanības jāvelti sporta bāzēm un kultūras iestādēm, rosināja aktivizēt komjaunatnes pirmorgani-

zācijas, strādāt tā, lai justu lielāku atbildību par katru audzēkni.

Par skolu kolektīvu darbu ar ģimenēm jaunatnes pretalkohola audzināšanā runāja tautas izglītības nodaļas vadītājs J. Lazda. Skolotājiem pieejama plaša metodiskā literatūra un visdažādākās rekomendācijas.

Kādas funkcijas pretalkohola audzināšanā jāveic ģimenei, kā strādāt ar vecākiem, kā nostiprināt dažādu paaudžu kopības izjūtu — par šiem un vēl daudziem citiem svarīgiem jautājumiem runāja J. Lazda. Viņš iepazīstināja arī ar jauno, kas skolās ieviests vispārīzglītojošo un profesionālo skolu reformas realizācijas gaitā.

Debatēs runāja Riebiņu vidusskolas direktore V. Mičāne. Viņas uzstāšanās temats bija mācību stundas izmantošana atturīga dzīvesveida propagandā. Preiļu 1. vidusskolas ārpuskolas un ārpusklases darba organizators R. Lustikas uzstāšanās bija veltīta skolēnu sabiedriskās aktivitātes veidošanai ārpusklases nodarbībās.

Skolotājus sveica un sanāksmes darbā piedalījās Latvijas KP rajona komitejas sekretāre I. Jansone, Izglītības ministrijas revīzijas un kontroles daļas priekšnieks A. Reliņš.

M. VOLKOVA

Par atturīgu dzīvesveidu

Katrs no mums ar savu personīgo dzīvi var būt plašai sabiedrībai paraugs tam, kā strādāt un atpūties. Uz to mūs aicina arī partijas un valdības lēmumi.

Rajonā noorganizētas brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības 56 pirmorganizācijas, kas aptver 733 biedrus. Izglītības sistēmā izveidotas 20 šādas organizācijas. Lielākās no tām ir Līvānu 2. vidusskola, kur par biedrības biedriem kļuva 32 pedagogi, Līvānu 1. vidusskola — 23, Preiļu 2. un Riebiņu vidusskola — 22. Starp atstātajiem skolām visplašākā pirmorganizācija izveidota Silajāņu atstātajā skolā. Visu nosauktu kolektīvu vadītāji I. Grigorjevs, A. Nikitova, D. Livdāns, V. Mičāne un A. Arakčejeva ir veikusi nopietnu darbu. Jo kam gan citam, ja ne pedagogiem jābūt atturīga dzīvesveida propagandētājiem.

Atturības veicināšanas biedrības pirmorganizāciju nodibināja rajona kultūras nodaļā. Pirmorganizācija iestāšanās rajona kultūras nama, kultūras nodaļas, centrālās rajona bibliotēkas, bērnu mūzikas skolas pedagogi. Atturības kustībā aktīvi iesaistījušies arī ciemu kultūras darbinieki, kuri arvien aktīvāk propagandē veselīgu dzīvesveidu.

Skaitliski vislielāko pirmorganizāciju ir izveidojis Preiļu sakaru mežģis — 75 biedri. Sakarņieki allaž ir strādājuši godam.

Lauksaimniecības darbinieku arodbiedrībā ir izveidotas 18

pirmorganizācijas. Skaitliski lielākās ir K. Marksa kolhozā, Rudzātu padomju saimniecībā, kolhozā «Vārķava». Taču rajonā ir 35 lauksaimniecības darbinieku arodkomitejas. Gribētos, lai ikviens no tām kopā ar saimniecību vadītāju, partijas biedru un komjauniešu aktīvu atbalstu, iniciatīvu veiktu organizatorisku darbu, izskaidrojot cilvēkiem biedrības statusus un mudinātu viņus ne tikai iestāties biedrībā, bet patiešām kļūt par šāda dzīvesveida popularizētājiem ģimēnē, kolektīvā. Piemēram, K. Marksa kolhozā par atturībniekiem kļuvi 6 partijas biedri, 6 komjaunieši, Rudzātu padomju saimniecībā — 3 partijas biedri, 12 komjaunieši, kolhozā «Vārķava» — 8 partijas biedri.

Atsaucīgi par atturīga dzīvesveida ieviešanu cinās rajona iekšlietu daļas darbinieki, mediķi. Sliktāk veicas rūpniecības uzņēmumos un celtniecības organizācijās. Tur, kur šis darbs leģāts, jābūt uzmanīgākiem. Nav taču noslēpums, ka tieši celtniecībā strādājošie visbiežāk grauj darba disciplīnu alkohola dēļ, ka tieši celtniecībā un rūpniecībā mums pašlaik visvairāk ir vajadzīgi apzinīgi, prasmīgi darba darītāji. Sasniegt augstus ražošanas rādītājus, strādāt kvalitatīvi var tikai cilvēks ar skaidru prātu.

J. EIDUKA,

brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības rajona padomes sekretāre

Pie Jaungada eglītes

Janvāra pirmajās dienās pulcējās atturībnieku kluba «Gaisma» biedri. Uz šo sarakstojumu ielūdzām arī Līvānu 1. vidusskolas audzēkņus.

Netrūka rotāju, deju, loterijas, darbošanās prieku izjūta lielā mērā. Vismazākie «Gaismas» viesi bija 4. klases skolēni, kurus uz mūsu Jaungada eglīti atveda skolotāja M. Gailuma.

Pirmā iepazīšanās bija interesanta un manuprāt, ļoti vajadzīga, jo atturība bērniem ir jāieaudzina jau mazotnē.

Vakara dalībnieki izteica pateicību par patīkamo atpūtu skolotājai S. Smītei un 10. klases meitenēm, kuras organizēja atrakcijas, loteriju, spēles.

A. NAGLIS,

atturības veicināšanas rajona biedrības prezidija priekšsēdētāja vietnieks, kluba «Gaisma» prezidents

Mutvārdu žurnāls

PSKP CK lēmumā «Par žūpības un alkoholisma apkarošanu» uzsvērtā nepieciešamība prasmīgi un uzstājīgi izskaidrot ledzīvotājiem alkohola lietošanas graujošo iedarbību uz cilvēka veselību, liktenīgās sekas, ko tas atstāj uz nākošo paaudzi, parādīt sabiedrisko launumu, ko alkohola lietošana rada gan materiālajā, gan morālajā plāksnē.

Lēmumā uzsvērts, ka jādod pretsvars iesīkstējušajiem un nepamatotajiem iesīkstiem par žūpību kā par neizbēgamu un nepārvaramu parādību, tam, ka pārmerīga alkohola lietošana bieži vien netiek novērtēta kā amorāla, antisociāla uzvedība.

Šī problēma jārisina visiem,

arī skolai, ģimenei un sabiedrībai.

Jaunaglonas 58. profesionālī tehniskajā vidusskolā notika ļoti vajadzīgs pasākums — mutvārdu žurnāls «Vīns, vaina un nelaime». To sagatavoja skolas bibliotekāre Irēna Ancāne. Bija uzaicināti arī viesi no rajona: tautas tiesnesis J. Svikliņš, notāre S. Naumova un rajona centrālās slimnīcas ārsts psihiatrs A. Kurilovičs.

Skolas zālē pulcējās audzēkņi, darbinieki un viesi. Te bija skatāma grāmata un plakātu izstāde, kura atspoguļoja alkohola graujošo ietekmi uz cilvēka veselību, u, darba ražīgumu, uz savstarpējām attiecībām ģimēnē, bērnu audzināšanu. Mutvārdu

žurnāla pirmās lappuses nosaukums bija «Alkohols un veselība», otrās — «Alkohols un noziedzība» un pēdējās — «No alkohola vēstures». Pasākuma ritumā J. Svikliņš, S. Naumova un A. Kurilovičs stāstīja par alkohola kaitīgo iedarbību uz cilvēka, sevišķi jauna cilvēka veselību, nosauca statistikas datus, kas apliecina noziedzības pieauguma ciešo sakarību ar alkohola lietošanu, sniedza ieskatu alkoholisma attīstības vēsturē. Skolas audzēkņi lasīja dzejoļus, kas veido negatīvu attieksmi pret alkohola lietošanu. Pēc tam visi ar interesi noskatījāmies dokumentālo hroniku, kas bija veltīta pretalkohola tēmai.

S. POPLAVSKA,

Jaunaglonas 58. profesionālī tehniskās vidusskolas meistare

12. janvāri mūsu republikas pazīstamajam komponistam PSRS Tautas skatuves māksliniekam RAIMONDAM PAULAM aprit 50 gadi.

SESTDIENAS MOZAĪKA

Dziesmā klausās visa mūsu zeme

Satikt PSRS Tautas skatuves mākslinieku Raimonda Paulu viņa 50. dzimšanas dienas priekšvakarā ir tikpat grūti, kā dabūt biļeti uz viņa jubilejas koncertu. Jubilejas svinību programmu ievadīja Rīgas kinostudijas jaunās dokumentālās filmas «Maestro bez frakas» pirmizrāde. Jāņa Raiņa Valsts Akadēmiskajā Dailē teātrī divreiz tika rādīta teātra mūzikas programma. Pavisam sagatavotas sešas koncertprogrammas.

— Ja dzīvē kaut kas mēdz būt sarežģīts, tas ir uzdevums izraudzīties repertuāru jubilejas koncertiem. — atzīmēja Raimonds Pauls. — Lai kā arī centos, tomēr nav izdevies tajā ietvert pat vienu trešdaļu no visa, ko vēlējos. Strādāju kopā ar kolektīviem, ar kuriem pēdējos gados nodibinājies visrazenākā sadarbība. Ielūdzu arī tos māksliniekus, kuri pirms gadiem savas radošās gaitas sāka ar manu dziesmu izpildījumu, un jaunos solistus.

Jubilejas koncertos mums bija tikšanās ar estrādes simfonisko orķestri, Teodora Kalniņa kori un citiem kolektīviem no Latvijas televīzijas un radio, kur Raimonds Pauls strādā par mūzikas raidījumu galvenās redakcijas galveno redaktoru.

Divus jaunus dziesmu ciklus ar J. Petera un franču dzejnieka M. Karēma vārdiem atskaņoja Emīla Dārziņa speciālās mūzikas vicusskolas zēni koris. Kā uzsvēr tā mākslinieciskais vadītājs un galvenais dirigents J. Erenštreits, šī bērnu kolektīva dzīvi Raimonds Pauls ļoti ietekmē ne tikai ar sacerēto mūziku, bet arī ar visu savu radošo personību. Viņš ir viens no tiem retajiem komponistiem, kas kopā ar kori muzicē no pirmā mēģinājuma līdz pat koncertam. Zēniem — nākamajiem mūziķiem — tās ir īstas jaunrades mācībstundas, jo Raimonds Pauls nekad neatkārtojas, un arī dziesma vienmēr dzimst it kā no jauna.

Koncertos piedalās Tautas deju ansamblis «Liesma», kas pirmais pēc Raimonda Paula mūzikas radīja latviešu estrādes deju. Dzied Tautas vīru koris «Absolventi», kas sagatavojis vairākas Paula skandāru koncertprogrammas. Vērojot un klausoties šo kolektīvu priekšnesumu, atmiņā ataut republikas Dziesmu un deju svētki, kuros vareni un plaši skanēja Raimonda Paula mūzika. Viņa dziesma «Manai Dzimtenei» ar J. Petera vārdiem

pēdējos gados kļuvusi par saīlinošu svētku epilogu, par krāšņu to nobeiguma akordu. Kopā ar R. Paulu muzicē Liepājas estrādes ansamblis «Credo», kura radošā biogrāfija nav iedomājama bez sadarbības ar maestro. Koncertos piedalās vesela plejāde latviešu estrādes vokālistu un instrumentālistu. Viņu sniegums rāda, ka tieši Raimonds Pauls daudzējādā ziņā palīdzējis veidot latviešu estrādes seju.

— Kad pirms 30 gadiem sāku savas mūzikas un komponista gaitas, mans augstākais mērķis bija panākt, lai cilvēki sāktu klausīties latviešu estrādes dziesmas, lai viņi mainītu attieksmi pret tā dēvēto vieglo žanru, kas kļuvis par manas dzīves saturu. — saka Raimonds Pauls. — Esmu laimīgs, ka tas man lielā mērā izdevies. Bet pateicoties tam, ka par maniem radošajiem partneriem kļuvuši dzejnieks Andrejs Voznesenskis, dziedoni Alla Puģačova, Valērijs Leontjevs, Sofija Rotaru, Jāks Joala un citi pazīstami izpildītāji, latviešu estrādes dziesma iemantojusi popularitāti visā mūsu zemē un ārvalstīs.

Raimonds Pauls sacerējis šiem estrādes dziesmu un instrumentālu skandāru, kora dziesmas, mūziku teātra izrādēm un kinofilmām, mūzikus un muzikālas komēdijas, operetes un diskobalētus. Ar savu komponista un izpildītāja darbību mākslinieks ieņem godājamu vietu daudz nacionālajā padomju kultūrā. Viņa virtuozajām dzeja improvizācijām publika aplaudējusi Maskavas un Leningradas, daudz ārvalstu latākajās koncertzālēs.

Lielu atzinību Raimonda Paula mākslai sabiedrība apliecinājusi, viņu ievēlot par republikas Augstākās Padomes deputātu un Latvijas Miera aizstāvēšanas komitejas prezidija locekli. Ilguciema puikas ceļu uz lielo mākslu atspoguļo J. Petera monogrāfija par Raimonda Paulu. Grāmata, kas latviešu valodā nākusi klajā jau 1982. gadā, jubilejas priekšvakarā izdota arī krievu valodā. Uz Vissavienības ekrāna iznāk arī I. Selecka jaunā filma «Maestro bez frakas», kuras veidotāji ar Raimonda Paulu iepazīstina nevis spožajā starpešu gaismā, bet saspringtajā ikdienas darbā, bez kura svētku netūtu.

A. ROZENIECE,
LATINFORM korespondente

VITĀLIJS ERĪNS

pērles — Baikāla

...Sibīrija. No seniem laikiem tā ir saistījus cilvēku prātus, bet nekad nav tā aizrāvusi kā mūsdienās. Lai izprastu šo atlālo mūsu Dzimtenes nostūri, tur jāierodas pašam un aci pret aci jāsatiekas ar turienes dabu un cilvēkiem.

Mūsu grupas maršruts virzījās uz Sibīrijas austrumdaļu. Tātad, uz lielāko saldūdens krātuvi pasaulē — Baikāla ezeru. Izejas punkts ceļojumam uz Baikālu parasti ir Irkutskā. Tur ielidojam arī mēs.

Vieglā dūmakā tīta lidosta. Savācām kopā savus uzticamos ceļojuma biedrus — velosipēdus un sākam tos ievingrināt. Pa ceļam uz pilsētu (tā atrodas tikai dažus kilometrus no lidostas) bija laiks atsaukt atmiņā Irkutskas vēsturi.

1661. gadā kazaku vienība Ivana Pahova vadībā Angāras labajā krastā nodibināja Irkutskas ziemošanas apmetni. Izdevīga vieta ceļā uz Baikālu, kā arī uz Mongoliju, Ķīnu, mežu un zemes dziļu bagātības veicināja apmetnes strauju attīstību. Jau 1686. gadā tā kļuva par pilsētu. Sākumā gan bija tikai administratīvais un tirdzniecības centrs, bet vēlāk — visas Austrumsibīrijas ģenerālgubernatora rezidence. Pilsētā ir daudz ievērojamu vietu, kas saistās ar revolucionārajiem notikumiem un Pilsoņu karu.

Sodien Irkutskā ir liels Austrumsibīrijas rūpniecības, kultūras un administratīvais centrs. Tur ir daudz augstāko mācību iestāžu, kā arī PSRS Zinātņu akadēmijas Sibīrijas nodaļas filiāle.

Ceļš uz Baikālu iet kalnup un lejup. Kā uzticīga pavadoņa tam līdzās tek Angāra. Upe pēc Irkutskas HES uzbūvēšanas pārvērtusies par lielu ūdenskrātuvi.

Pārņakšņojām tūristu bāzē «Pribaikalskaja». Tai līdzās atrodas Baikāla muzejs, kur savākti ļoti daudzi eksponāti par ezera floru un faunu, par tā pagātni un tagadni. Ja tā var teikt, Baikāla ezers ir kļuvis par 20. gadsimta Meku. Uz šejieni brauc tūkstošiem tūristu: strādnieki un diplomāti, rakstnieki un mākslinieki, alpinisti un ģeologi. Un katrs, kurš pabijis pie Baikāla, ir sajūsmā par skaisto ezeru, tiro un dzidro ūdeni, smilšainajām peldvietām un skaistajiem līčiem.

Tulkojumā no burjatu valodas Baikāls nozīmē «stāvoša uguns». Tautā eksistē leģenda, ka ezera vietā kadreiz bijis vulkāns. Lādis lūguši dievu, lai vulkāns nodzistu, Dievs sūtījis lietu, kas ilgi lijis, tā rezultātā vulkāna vietā izveidojies ezers. Leģenda lai paliek tautā.

Pērņvasar bija iespēja piedalīties Jelgavas rajona tūristu kluba organizētajā velotūristu braucienā pa Baikāla ceļiem.

Pie Sibīrijas

Baikāla

...taču zinātnieki joprojām strīdas par Baikāla izcelšanos. Pēdējie pētījumi liecina, ka tas ir gigantisks lūzums zemes garozā.

Baikālā ietek vairāk nekā 300 upes, bet iztek tikai viena — Angāra. Tās iztekā virs ūdens paceļas milzīgs akmens. Arī par šo akmeni stāsta leģenda, Baikāla vienīgā meita Angāra, izdzirdusi par bagāto Jeņiseju, pametusi dzimtas vietas un aizsteigusies uz ziemeļiem. Sadusmotais Baikāls bēgļi pakāpmetis milzīgu klinti. Akmens ir pirmais dabīgais šķērslis Angāras ceļā. Tagad uzupes ir uzbūvēta vesela HES kaskāde.

Apskatījuši Baikāla muzeju un pārceļusies pāri Angāras iztekai, devāmies ceļā uz veco Transsibīrijas dzelzceļu. Ceļā pavādījām pāris dienas. Dzelzceļš vijās gar pašu ezera piekrasti, izbūvēs cauri daudzām kalnu grēdām, veidojot 47 tunelus. Agrāk pāri ezeram vagonus cēla ar prāmi, bet pēc dzelzceļa uzbūvēšanas apkārt ezeru dienvidu galam satiksme uzlabojās.

Izkalt klintis gandrīz pussimts tunēļu bija ļoti grūti, arī maksāja dārgi. Kā apliecinā vēsturnieki, katra izraktā verstis izmaksājus ne tikai daudzus tūkstošus rubļu zeltā, bet arī bojā gājuši 368 cilvēki.

Daudzkārt nācās remontēt velosipēdus, jo Baikāla ceļi ir ļoti viļņīgi. Braucām pa pusaizaugušu taciņu, kas brīžiem iegrimusi zemē, bet brīžiem aizbirusi ar šķembām, granti vai smilti.

Ar mainīgām sekmēm pārvarot Baikāla ceļus, izbraucām uz automaģistrāles, kas ved tālāk uz austrumiem. Aiz Baikālskas uz laiku atstājām Irkutskas apgabalu un šķersojām Burjatijas APSR robežu. Devāmies uz Ulanūdi.

Brīnišķīgs ir Aizbaikāla novads. Pārsteidz bezgalīgie meži ziemeļos un stepe dienvidos, ūdeņiem bagātās upes vasarā un sniegotās kalnu virsotnes ziemā.

Sarežģītajā vēsturiskajā situācijā, sākot ar bronzas laikmetu, savu ceļu ir nogājušas burjatu un evenku tautas.

Līdz Selengas deltai mūsu ceļš vijās tuvu Baikāla krastam. Ticiet: neviens cits civilizētāks pārvietošanās līdzeklis ceļojumā nav izdevīgāks par velosipēdu. Ne pa autobusa, ne pa vilciena loģu jūs neizjūsiet pasakaino laigu, tās skaistumu. Lai arī ceļojums prasīja milzum daudz enerģijas, es un mani ceļabiedri jutāmies gandarīti. Patiešām no sirds apbrinājām vareno Sibīriju.

(Nobeigums sekos.)

RUNA PREIĻI

14. janvāri pulksten 12.40
1. Sagaidot PSKP XXVII kongresu. Apspriežam pirmskongresa dokumentus.
2. No cikla «Lopkopība — trieciendarba fronte». Ziemā fermās — eksāmens saimniecību lopkopjiem.
3. Sporta notikumu apskats.

Redaktors V. PETROVS

«EZERZEME»

12. janvāri — «Piepildīties sapnis jeb Cernodāns», «Lenfilm», sāk. plkst. 16, 18, 20; 13. janvāri filmas sāk. plkst. 17, 19, 21; 14. janvāri — «Brīnumu sezona», Odesas st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 15. janvāri — «Kaskadieris», ASV, sāk. plkst. 17, 19, 21; 16. janvāri — «Nācu, lai pateiktu» (pirmizrāde), «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 17. janvāri — «Reiz dzīvoja kapteinis», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 18. janvāri — «Ketija», ASV, sāk. plkst. 14, 16, 18, 20.

«ATPŪTA»

12. janvāris — «Mātes mīlestība», 1. un 2. sērija, Indija, sāk. plkst. 16, 19; 13. janvāri — «Klusā sezona», 1. un 2. sērija, «Lenfilm», sāk. plkst. 17.30, 20; 14. janvāri — «Divciņa ar slepenpoliciju», Rumānija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 15. janvāri — «Leģenda par mīlu», 1. un 2. sērija, «Uzbekfilm» — Indija, sāk. plkst. 17.20; 16. janvāri — «Piepildīties sapnis jeb Cernodāns», «Lenfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 17. janvāri — «Brīnumu sezona», Odesas st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 18. janvāri — «Kaskadieris», ASV, sāk. plkst. 14, 16, 18, 20.

Paliks dzīvības vidū tavs darbīgais gājums, Jo auglīgu mūžu jau neizdzēs rīets.

Un caur kokiem un bērniem būs turpinājums
Taj saulainaj gaitai, ko beidzi tu iet.

(K. Apškrūma)

Izsakām dziļu līdzjutību Jēkaba Meļņa piederīgajiem sakarā ar VIŅA nāvi.

Kirova kolhoza valde

Caur saulainu rītu tu aizgāji projām klusi,
Tāda mīla, balta, zem gadu nastas nogurusi.

(A. Grava)

Izsakām dziļu līdzjutību Borbolas Pastares piederīgajiem, pavadot VIŅU uz smiltāju.

Kirova kolhoza valde

Nolikt klusi sirmā galva,
Saules ceļu aiziedama.

(T. dz.)

Izsakām līdzjutību koleģu Leontīnei Kokinai, TEVU kapu kalniņu aizvadot.

Ārdavas astoņgadīgās skolas kolektīvs

Mātes padoms, mātes mīla
Mūžam sirdi nezudīs.

(Z. Purvs)

Izsakām līdzjutību skolotājai Leontīnei Kokinai, MAMUĻU uz smiltāju izvadot.

Niedru astoņgadīgās skolas skolotāji

Darbus, kuras dzīvē veici,
Kapa smiltis neapsegs.

(A. Imermanis)

Izsakām dziļu līdzjutību Maigonim Meļņam sakarā ar TEVA nāvi.

Zootehniku un veģetāriņu kolektīvs

Nezūdošais, zūdošais
Brīdi ceļā mainās.

(S. Kaldupe)

Esam skumjās kopā ar Maigonu Meļņu, TEVU uz smiltāju izvadot.

Stabulnieku cūku fermas kolektīvs

Mīla mana māmuliņe,
Silta mana istabiņa;
Nomirst mana māmuliņe,
Izdzīst mana istabiņa.

(T. dz.)

Skumju brīdi esam kopā ar direktori M. Opuli, MAMUĻU zemes klēpim atdotot.

Preiļu 1. vidusskolas skolotāji

Tikšanās ar Salatēti un Sniegbaltīti

Ar skolu un bērnu darbu sarīkojumiem, ar jaustrām masku ballēm kultūras iestādēs sagaidīts Jaunais gads un skolēnu ziemas trīdvēdiena. Aizvadītajā svētdienā izskanēja pēdējais Jaungada sarīkojums — eglīte Preiļu pilsētas bērniem.

Simtiem vecāku un viņu mazuļu pulcināja pilsētas stadions. Visus te gaidīja tikšanās ar Salatēti un Sniegbaltīti, jaunras rotaļas, veiklības sacensības. Bet vispatīkamākais pārsteigums — vizināšanās kamanās.

Svētku rotaļās pie eglītes mazo un lielo preiļiešu mudināja rajona kultūras nama un Preiļu BJSS darbinieki, Preiļu 1. vi-

dusskolas skolēni. Bet sabiedriskās ēdināšanas uzņēmuma darbinieki bija parpējušies par siltu tēju un šašlikiem.

Pilsētas stadionā ilgi skanēja mūzika, bērni dziedāja, skandēja

dzejoļus, saņēma Salatēva un Sniegbaltītes dāvanas.

Sis sarīkojums tūtu vēl skaņņaks, maskām un rotaļām bagātāks, ja svētku organizēšanā lielāku atsaucību parādītu arī rajo-

na pionieru nams un Preiļu 2. vidusskola.

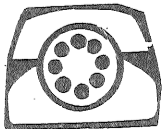
A. VELDRE

ATTELĀ: pavizināties gribē-

jās visiem.

J. SILICKA foto

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNĪ: redaktoram — 22059, redaktora vietnieci izdevu-
mā krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, lauk-
saimniecības un rūpniecības nodaļām — 21769, partijas dzīves
un vēstulju nodaļām — 22203, jaunatnes dzīves, kultūras un
sporta nodaļām — 21759, fotokorespondentam — 21985, grāmat-
vedībai, uzzinām par sludinājumu pieņemšanu — 22305, korek-
toriem — 21996.

Tir. 12 964 eks. (latv. val. 9383 eks., krievu val. 3581 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1.

Indekss 68169.
1. nos. iespiedī. Ofsetiespiedums.
Pas. 12.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М Горького, 105.